

dyielig, som den høitærede Minister til Dato har fundet den. Jeg maa altsaa holde paa dette Princip og kan derfor ikke stemme for disse Andragenders Henviisning til Finantsministeren. Jeg troer ikke, at jeg herved kommer i Modsigelse med mig selv, naar jeg desuagtet vil stemme for Andragendet under Nr. 44, thi, som det ærede Medlem for Sorø Amts Ade Balgkreds (Holstein) gjorde opmærksom paa, foreligger der efter min Overbeviisning en fuldkommen Feiltagelse, en formel Feil, og det er dog ikke Meningen, at, naar Commissionen med Hensyn til sine Præmisser har været feil underrettet, dens Kjendelse da skulde staae urokelig ved Magt. Er man overbeviist om, at Commissionen, hvis den havde kjendt Forholdene, saaledes som vi nu kjende dem, efter de Principer, som den iøvrigt har fulgt, vilde være kommen til et andet Resultat, troer jeg ikke, at man kommer i Strid med sig selv eller med det opstillede Princip, hvis man stemmer for et saadant Andragende. Jeg agter derfor at stemme for, at Andragendet under Nr. 44 henvises til Finantsministeren, og jeg troer, som sagt, at jeg derfor ikke kommer i Strid med mig selv, naar jeg iøvrigt ønsker, at vi strengt hævede det Princip, at vi ikke endnu tage Hensyn til disse Andragender. Der vil jo iøvrigt ogsaa komme den Tid, da vi ville kunne tage Hensyn dertil, nemlig naar Forhandlingsprotocollerne med alle Bilag forelægges Statsrevisionen. Det vil da blive en Opgave for den, og en Opgave, som den vil være istand til at løse, hvad vi jo ikke ere istand til, da vi ikke have alle de nødvendige Actstykker angaaende alle de Andragender, som her er Tale om, den nemlig, at gjøre netop disse Andragender til Gjenstand for sin Opmærksomhed og Overveielse, og der vil da være Anledning for Statsrevisionen til at forelægge den for Rigsdagen med sine Bemærkninger dertil. Det er derfor min Mening, at Sagen ikke er afgjort ved at nægte Henviisningen af disse Andragender til Finantsministeren, men at Afgjørelsen først forestaaer paa et senere Stadium.

Finantsministeren: At Ingen, eller i alt Fald ikke ret Mange, ere tilfredse med Afgjørelsen, følger ligefrem af, at Loven har gjort

sig det til Princip, at der ikke skulde gives fuldstændig Erstatning, og det følger med saa meget større Nødvendighed deraf, mine Herrer, som der jo er gaaet Noget iforveien, der muligen kan have bragt dem til at troe, at de skulde have fuld Erstatning, og som der i alt Fald efter den Krigsstaadeerstatningslov, som vi sidst Gang havde, blev givet fuldstændig Erstatning for al beviistlig Skade, medens ved den sidste Lov Erstatningens Fyldighed, men ogsaa Fordringen til Beviistlighederne er nedsat. Det var væsentligt i Anledning af en Bemærkning af den ærede Rigsdagmand for Veile Amts 1ste Balgkreds (Gad), at jeg begjærede Ordet, idet han sagde: Have vi faaet noget Efterforslag fra Commissionen om enkelte Tilfælde, som kunde trænge til en yderligere Erstatning? Nei, vi have ikke faaet dem i Form af Lovforslag. — Gaaeste vist ikke, men ikke desto mindre har der været en saadan Efterfølgelse af Erstatningskrav, som ikke kunne henføres under Loven, at man ifølge Forslag fra Erstatningscommissionen i Forbindelse med Finantsministeren og efter Forhandling med Bestyrelsen for Fonden for de betrængte Byer, af denne Fond har uddeelt Beløb, netop for i denne Retning at reparere den Skade, som maatte erkjendes at være af en saadan Betydning, at den ikke burde lades uændret, men hvortil der paa den anden Side ikke kunde tages Hensyn i Henhold til Erstatningsloven.

Søren Jørgensen: Det forekommer mig lidt underligt, hvad Udvalget har foreslaaet i Betænkningen med Hensyn til det Andragende, der findes under Nr. 35. Der staaer nemlig: „Selv om Andragendet havde været ledsaget af mere tilfredsstillende Oplysninger, vilde man dog ikke have kunnet tilraade at fremme det videre, da hverken Tabet Størrelse eller andre Omstændigheder tale derfor“. Jeg skulde dog mene, at 150 Rd. ikke er saa lille en Sum at tabe for en enkelt Mand, og, naar man tager Hensyn til, at det er en Mand, som boer i Jyllands Heedeegne, hvor det er en bekjendt Sag, at man maa spare, for at man kan have det nogenlunde godt, saa forekommer det mig, at Tabet er endnu søeligere. I Særdeleshed har det forundret mig, da jeg seer, at Fleer-